

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE.

Giv agt på Herrens tjeneres ord

Ældste Hans T. Boom, Holland

Områdehalvfjerds

Ældste

Hans T. Boom,

På vej til en distriktskonference nød jeg synet ud af det lille vindue på flyet. Jeg så en anderledes verden, end når jeg står på jorden. Dette minder mig om de store velsignelser, jeg modtager, fordi jeg lever på et tidspunkt, hvor vi har levende profeter på jorden.

Mit udsyn for, hvor jeg skal gå hen, er somme tider sløret, fordi jeg står på jorden, men Herren har forberedt en måde at hjælpe og vejlede os gennem livet, da han har et bedre udsyn.

Den tid, vi lever i, er en af de mange stemmer, der kommer til os fra alle retninger. Aldrig før har vi modtaget så mange informationer på en gang som nu. Hvad skal vi stille op med alle disse informationer, og hvordan opdager vi, hvad der virkelig er af værdi for os?

I denne tumult finder vi altid Herrens rolige hånd i hans tjeneres røst, som leder os med kærlighed og venlighed, for han har sagt:

»Velsignede er I, hvis I giver agt på ordene fra disse tolv, som jeg har udvalgt blandt jer til at betjene jer og til at være jeres tjenere« (3 Ne 12:1).

Det er en af genoprettelsens store velsignelser. Deres ord vil, når de studeres og anvendes, være vores liahona, som leder os derhen, hvor

vi skal være, og til, hvad vi skal gøre for at leve lykkeligt og trygt.

Et af de budskaber, vi fik i vore dage lige nu, handler om at drage omsorg for andre og invitere en ven med i kirke. Det vil medføre stor glæde!

Et andet er at blive mere selvhjulpne og på den måde blive mere som vor himmelske Fader. Fasteloven og overholdelse af sabbatsdagen sammen med bøn hjælper os i processen med at blive mere selvhjulpne. Der er rige velsignelser, så som

- at jordens fylde skal blive vores
- at når vi kalder, vil Herren svare
- øget åndelig styrke
- timelig velbefindende
- større medfølelse for andre
- større ønske om at tjene

(L&P 59:9-20, Es 58:6-11, Hel 3:35).

Når vi tager imod invitationen til at finde vore forfædre og udføre ordnancer for dem i templet, medfører det store velsignelser.

Ældste David A. Bednar har lovet:

»Jeg opfordrer Kirkens unge til at lære mere om og opleve profeten Elias' ånd ... Jeg lover jer, at I vil blive beskyttet mod modstanderens skærpede indflydelse. Når I tager del i og elsker dette hellige værk, vil I blive beskyttet i jeres ungdom og gennem

resten af livet« (Allan F. Packer, »Bogen«, *Liahona*, nov. 2014, s. 101).

At sætte os personlige mål med hensyn til disse tre områder og arbejde på at nå dem vil resultere i noget smukt.

At give agt på Herrens tjeneres ord velsigner os altid med lykke og tryghed.

To gange om året fryder vi os over en særlig tid i april og oktober, hvor vi modtager instruktioner fra Herrens tjenere under generalkonferencen. Disse budskaber gavner os meget i vores liv og hjælper os til at forblive stærke og trofaste.

Jeg har i mit liv lært at bede for vores profet og hans rådgivere og generalautoriteterne og de lokale ledere i Kirken. Ved at bede for dem styrker vi dem, og vi vil være mere åbne over for deres inspirerede budskaber.

Jeg vidner om, at når vi gør dette, bliver vi velsignet og i stand til altid at klappe i vore hænder af glæde ligesom de mennesker, der stod ved Mormons vande, da de lige havde hørt om dåbspagten (Mosi 18:11).

At vi altid må tage for os af vore profeters ord, drikke fra kilden med det levende vand, åbne vores telt mod tårnet, så vi kan høre, er mit ønske og min ydmyge bøn. ■

Grenskonference i Herning

Bror Bo Amdi, grenssekretær, Herning Gren

Velbesøgt konference den 22. maj

Ved nadvermødet var der 36 til stede mod normalt 15-25, men der medgik jo også stavens medarbejdere, som var kommet tilrejsende for at overvære møderne og hjælpe.

Grenspræsident Karl-Henrik Hansen talte om, at vi bliver bedre til at begå os igennem livet, og at vi alle

hårdtarbejdende mand. Han beskrev en metode morfar brugte med at kløve træ med kile. Han beskrev en kile som noget dårligt evangelisk set, da det jo betyder uvenskab, fjendtlighed m.m.

Stavspræsident Kreiberg roste grenspræsidenten for hans arbejde. Han talte om medlemmerne, om hvordan

for jeres liv ...«. Han fortalte, at hvis man tror på forsoningen, skal man ikke bekymre sig, og citerede derved Esajas 53. Forsoningen gælder i dag for alle.

God undervisning

I søndagsskolen blev der undervist af Margrethe og Carsten Larsen fra Odense.

Der blev vist en video om undervisning, som hedder: »Undervisning på Frelserens måde«. Der blev talt om undervisning og tjeneste, og der blev sagt, at vi skal undervise dem, vi kender, og holder af.

Der taltes om at elske dem, man underviser. Vi opløfter og opbygger mennesker, når vi underviser dem.

Spisning og fællesskab

Efter søndagsskoleklassen blev der dækket bord til en frokost, hvor alle traditionelt må deltage, da grenens medlemmer elsker at netværke med hinanden henover en frikadelle med tilbehør.

På et tidspunkt stod stavspræsidentskabet henover buffetbordet på én gang efter endte interview og samtaler.

Der blev taget godt fra, og alle nød de retter, som nogle af Herning Grens medlemmer havde lavet til lejligheden. Der blev snakket godt ved bordene, og det er den generelle opfattelse, at alle tog fra kirke den dag med en god oplevelse. ■

Bror Carsten Larsen fra Odense underviser

BO AMDI, HERNING GREN

er småbørn, der er ved at lære at gå, billedligt talt. Han mindede om, at holde en tæt kontakt til vor himmelske Fader for at få vejledning til at gøre alting på bedste måde.

Stavspræsidentskabet

Præsident Ravn-Petersen talte om sin morfar Ove, som var en

de skal have øje for næstekærlighed. Om hvordan de ikke er blinde, lamme eller spedalske, som dem, Kristus helbredte. Stavspræsidenten talte også om, hvordan han bekymrede sig for mange ting, men Kristus ville sige, at vi ikke skulle være bekymrede. Han citerede Matthæus 6, hvor der siges: »... I må ikke være bekymrede

Menighedskonference i Aalborg menighed 28.-29. maj

Malene Olsen, assisterende redaktør

En hyggelig optakt til konferencen

Lørdagens familieaktivitet gik til hestekroen i Svenstrup, hvor 40 søskende med velspækkede madkurve under armen indledte menighedens konferenceweekend. Der blev spist, hygget og spillet rundbold, så både store og små fik rørt muskler og lemmer.

Selve konferencen

Søndagens hovedmøde med stavspræsidentskabet til stede blev en åndeligt opbyggende oplevelse. Biskop Jimmy Klitgaard indledte talerækken med at glæde sig over, at vi som medlemmer kan mødes til menighedskonference for at blive undervist og modtage vejledning. Han talte om, at vi på trods af vores forskelligheder

har et fælles mål, nemlig at templet bliver målet for vores tilbedelse, og at vi bestræber os på at opnå evigt liv. Vigtigt er det, at vi er lykkelige på vejen derhen. At lykke ikke først er noget, vi opnår på den anden side.

Præsident Ravn-Petersen, 2. rådgiver i stavspræsidentskabet

Præsident Ravn-Petersen glædede sig over sabbatsdagen. Den er i sandhed en hjælp til os fra vor himmelske Fader. Præsident Petersen kommer i kirken om søndagen af mange grunde. Først og fremmest for at forny sin dåbspagt med Herren, men også for at forny alle de andre pagter, han senere har indgået med sin himmelske Fader. Han kommer også for sine børns skyld. Han er taknemlig for den

rene og fantastiske kærlighed, primærlærerne har over for hans børn, fordi de understøtter den undervisning, børnene modtager hjemme.

Afsluttende taler

Stavspræsident Kreiberg afsluttede hovedmødet. Han betroede os, at han under nadversalmen i dag havde hørt stemmer. Vi nåede lige at sende stavspræsident en bekymret tanke, inden han forklarede, at han havde bedt sine rådgivere om henholdsvis at synge tenor og bas, og det havde lydt fantastisk. Han takkede sine rådgivere for de fantastiske brødre, de er, og for hvordan de løfter ham.

Efter at have båret sit vidnesbyrd om Jesu Kristi forsoning kaldte han 3 nyligt kaldede missionærer op fra menigheden og bad dem fortælle, hvorfor de havde valgt at tjene en mission. Man kunne høre en knappenål falde til gulvet, da disse unge brødre fortalte om, hvordan de ønskede at være lydige sønner og ønskede at undervise folk om Guddommen og vor himmelske Faders kærlighed til os. En bror fortalte, at da han åbnede sin kaldelse, følte det som at komme hjem. Han følte ikke, at han tog ud på mission, men tog hjem på mission.

Stavspræsidenten takkede alle de unge for at komme i Kirken i en tid, hvor der var så meget, der trak i dem.

Endnu en fantastisk konference hvor vi alle fik fyldt olie på vores lamper. ■

Medlemmer og missionærer i Aalborg Menighed

Folkemødet 2016

Finn Lykkegaard, redaktør og informationschef i Københavns Stav

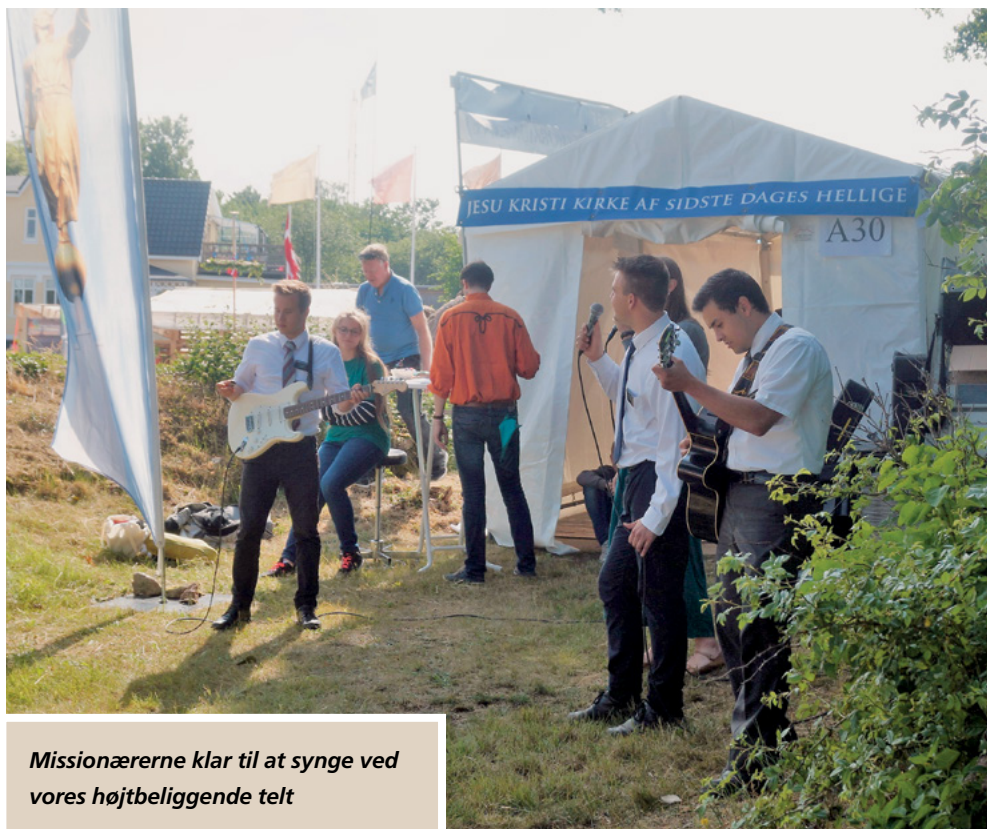
Forberedelserne

At deltage i Folkemødet kræver en del forberedelser. Dels skal man først igennem en proces, hvor Folkemødets sekretariat godkender en som deltager, hvorefter man bestiller telt med inventar og strøm. Dels skal man – stort set sideløbende – sikre sig, at forskellige ledere i Kirken siger god for projektet – stavspræsidentskab, missionspræsident, national informationschef samt hans/hendes ledere i Frankfurt.

Når det er på plads skal man lægge et program, bl.a. fordi Folkemødet forventer (kræver), at man planlægger en event – typisk en debat – hver dag, vel at mærke ikke en debat om Kirken, men med et samfundsrelevant emne, som skal godkendes ca. 1 måned før Folkemødet, og endelig skal finansieringen samt logistikken i øvrigt (kost, logi og transport) på plads.

Mange involverede

Som sædvanlig – havde jeg nær sagt – lykkedes alle disse ting blandt andet ved hjælp af generøse søskende. Mange medlemmer er involveret i et sådant projekt. Planlægningen skete i det store og hele gennem et fortræffeligt samarbejde med bror Martin Stokholm og hans »stab« bestående af hans hustru Eva og døtre Sofie og Christina.

Missionærerne klar til at synge ved vores højtbeliggende telt

Indkvartering klares ved hjælp af de kærlige søskende på Bornholm – grenspræsident Johnson og hustru, Frants og Jerrill Bøving, Elise Madsen, Ruth Ørberg og Henrik Rhod samt et par tidligere medlemmer Henrik og Lars samt deres far Ole. God hjælp til såvel maden som i/ved teltet ydedes også af familien Mogensen herlige børn og unge.

Til Bornholm rejste ud over informationstjenesten v/Martin og Eva Stokholm og yours truly 5 missionærer, en folkedansergruppe på 13 og Bent Raymond Jørgensen samt – heldigvis – Ole og Mette Køster fra Odense, der på vanligvis sørgede for »diner transportable«. Vi havde også besøg af den nye nationale informationschef, søster Lise Willemann Paulsen.

Vores events

Som det er krævet af Folkemødet, havde vi da også planlagt i alt 4 events, der dog endte med at blive til 5. Da torsdagen er dagen, hvor vi starter roligt, havde vi valgt en lille »Meet the Mormons«-seance, hvor søster Heidi Ringheim, bror Bent R. Jørgensen og ældste Bradshaw fortalte om sig selv m.m. Altid interessant at lære mere om vore medsøskende at kende.

Om fredagen var planlagt en religionsdebat (Folkekirke eller ikke), men lidt kommunikationsbrist endte med at gøre det til to debatter i stedet. Om morgenen havde vi besøg af Karen Klint, MF, og religionsordfører for Socialdemokratiet samt Jess Persson, folketingskandidat for DF på Bornholm, der deltog i debatten sammen med mig og med Bent R. som ordstyrer. Dette blev gentaget over frokost, hvor gæsterne var

Folkedansere sammen med en gæstende indianer

Pelle Dragsted, MF, og religionsordfører fra Enhedslisten samt Chris Bergkvist fra DF's ungdom på Bornholm. Skønt at kunne trække på sådanne velformulerede politiske spillere.

Om lørdagen havde vi en debat om uddannelse med 2 tidligere MF'ere og nuværende kommunalbestyrelsesmedlemmer, dels fra Lejre, Flemming Damgaard Larsen (V), og dels fra Slagelse, Troels Christensen (LA) og tidligere borgmester i Hashøj, samt sognepræst Birgit Friis fra Aakirkeby.

Søndagens debat handlede om bedre anvendelse af græsrodsbevægelser and andre frivillige og var rent »lokal« med Martin, Eva og Bent.

Alt det andet

Disse event optog jo blot en lille del af vores tid. Resten blev udfyldt med meget forskelligt. Vi havde som nævnt

5 tilrejsende missionærer, hvortil kom de lokale. To af missionærerne var slægtshistoriske specialister og udfyldte den del, der var årets »tema«, nemlig at hjælpe mennesker med at finde deres slægt – kraftigt hjulpet af de øvrige missionærer. Ind imellem havde de 4 computere i gang. Sideløbende med dette glædede de os og andre med fremragende sang samt gik Allinge tyndt for at invitere mennesker til vores stand.

De tilrejsende folkedansere kastede sig ud i alle de for de fleste af læserne kendte numre, som sædvanligt under kyndig ledelse af søster Marion Als Anderson med bror Kenneth Anderson som »kapelmester«. Og det uanset om det regnede eller ej – sikke en livsglæde af disse dansere, der var en blanding af unge nye talenter og »ældre« garvede, der som også var med, da jeg var på turne med dem i 1992.

Nå ja, og så blev maden hver dag bragt til os, tak.

Resultater

Det er svært at sammenligne resultaterne år for år, fordi vores fokus skifter. I år var fokus ikke på at uddele hundredvis af Mormons Bøger, men undervise i og fremme interesse i slægtsforskning. Og det lykkedes. Hundredvis af mennesker lagde vejen forbi vores telt, hvor de blev vejledt af missionærerne og hele 69 har bedt om besøg. Disse »henvisninger« synes klart mere seriøse end de mange, vi tidligere har fået. Der blev da uddelt i alt ca. 30 MB, og ud over de mange i teltet talte missionærerne med mange hundrede andre.

Kan det betale sig?

Nogle vil måske spørge – kan det betale sig at deltage? Er det prisen og anstrengelserne værd? Efter nu at have været med i 3 år – og taget min del af slæbet – er der efter min opfattelse ingen tvivl om, at det er det hele værd. Jeg tror ikke, der i Danmark er noget kirkearrangement, hvor Kirken eksponeres til så mange mennesker som til Folkemødet, og hvor vi begynder at få fat i såkaldte »meningsdannere« i samfundet. Det første år var det 2, sidste år 4 og i år 7.

Jo, det kan det, og jeg ser med spænding frem til, hvorvidt vi kommer igen i 2017. Jeg er parat. ■

»Vagtskifte« i informationstjenesten

Finn Lykkegaard, redaktør

Farvel og TAK

Efter ca. 6 års tjeneste blev bror Martin Stokholm den 8. maj 2016 afløst som national informationschef for Danmark og Island, og dermed også hans assistent, søster Eva Stokholm. Han tilhører Roskilde Menighed og blev afløst af søster Lise Willemann Paulsen fra Horsens Menighed.

En anderledes kaldelse

At tjene som informationschef er en anderledes kaldelse end de fleste andre. Det er ofte en lidt »ensom« kaldelse og samtidig en, ikke alle medlemmer bemærker, da fokus i sagens

natur er rettet ud fra Kirken og ikke indad. Men Martin har sammen med Eva bestridt denne opgave med »flying colours«. Det har – som informationschef i Københavns Stav – været mit privilegium gennem næsten 4 af disse år at følge dem på nærmeste hold, idet mange opgaver er blevet løst i et fortrinligt samarbejde.

Mange spændende opgaver

Det har været en periode, hvor meget er blevet ændret i forhold til tidligere, og mange spændende opgaver er blevet løst, såsom flere kultur-nætter i København, flere Folkemøder

på Bornholm, store Hjælpende Hænder-projekter på lejre og stævner og ikke mindst »medietræning«, der for et par år siden bragte dem med flere rundt i hele landet for at undervise menighedsråd, ligesom jeg havde fornøjelsen af at være med Martin på Island for at undervise missionærerne.

Hårde odds og megen kærlig hjælp

At opgaven ind i mellem har været på trods af hårde odds er mildt sagt underdrevet. Martin har – ved siden af denne store opgave – haft sit fuldtidsarbejde som faglærer samt sin post som formand for Teknik- og Miljøudvalget i Lejre Kommune, hvor han sidder i kommunalbestyrelsen. Samtidig har han været plaget af særdeles ubehagelige helbredsproblemer, der fra tid til anden besværliggjorde det hele. Men hele tiden har han haft en sædeles kærlig støtte ikke alene fra sin assistent og hustru, men også fra sine børn, der villigt trådte til med deres viden og kunnen, når der var behov for det.

Fremtiden?

Den er det, som vores kære Storm P. sagde, svært at spå om, men sikkert er det, at deres arbejde og samarbejde i informationstjenesten vil blive savnet. Eva fortsætter som ansvarlig for Presse-Mormon.dk, men mon ikke Martin får et tiltrængt hvil. Fra Københavns Stavs informationsråd – og fra de samme i Aarhus Stav er jeg sikker på – skal lyde

FINN LYKKEGAARD

Bror Martin Stokholm og søster Lise W. Paulsen sammen til Folkemødet

en hjertelig tak for en spændende rejse og god vind fremover.

Og så den nye NDPA

Jo, det er skam »titlen« eller navnet på kaldelsen: National Director of Public Affairs eller altså på dansk national informationschef.

Og det var en overraskelse af de store, da søster Lise Willemann Paulsen fra Horsens Menighed i foråret blev ringet op af ældste Pilz, der er områdehalvfjerdsrer, og kaldet, hvorefter hun den 8. maj blev indsat.

Tjeneste i kirken

Søster Paulsen var bare 14 år, da hun blev kaldet til at undervise i Primary, og hun har i de forløbne 28 år

tjent som præsident for UP og Primary, rådgiver i HF, lærer i seniorklassen i Søndagsskolen og seminarlærer i Horsens, ligesom hun på stavspan har tjent i såvel Primary som UP.

Hun er ikke i tvivl om, at opvæksten og tjenesten i Kirken har formet hendes liv, og erfaringerne der fra har hun taget med i sit civile job som projektcontroller i et større dansk ingeniørfirma, hvor hun bl.a. underviser i økonomisk ledelse og struktur.

Familien

I 1992 blev hun viet til bror Claus Paulsen i templet i Stockholm. Også han har anvendt sine kirkevundne erfaringer og ikke mindst hans missionserfaringer fra Skotland i sit erhverv.

De har to børn, Marcus, der nu er ældste Paulsen i Orem i Utah, og Nicoline på snart 16. Templet samt kirken og dens aktiviteter har beriget hele familiens liv.

Om kaldelsen

Søster Pausen er ikke i tvivl om, at vi meget tydeligere skal formidle til vores omgivelser, hvad Kirken virkelig er, hvad den betyder og gør for os, samt hvor stor en velsignelse, den vil være for mennesker, der slutter sig til den.

Hun ser frem til gennem den nye kaldelse i samarbejde med informationsmedarbejderne i de to stave samt på Island gennem arbejdet at kunne velsigne såvel enkeltpersoner som familier og samfund. ■

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingskriftsted

Mathias K., Randers Gren, 17 år.

Mit yndlingskriftsted står i Esajas' Bog 25:8

»... døden opsluges for evigt. Gud Herren tørrer tårerne af hvert ansigt, han fjerner spotten mod sit folk fra hele jorden, for Herren har talt.«

Det er mit yndlingskriftsted, eftersom det indeholder et budskab om evig fred. Det er for mig en påmindelse om, at døden ikke skal frygtes.

Derudover er det et skriftsted, som hjælper mig til at ihukomme, at man ikke bør skjule sin religion trods de modsætninger, man ofte vil møde. Dette skriftsted fylder mig med fred. ■

BROR KOCH, RANDERS GREN

Bror Mathias K., Randers Gren

MISSIONÆRER

Nyligt udsendte missionærer

Finn Lykkegaard, redaktør

Fra Danmark er følgende medlemmer kaldet til at tjene en mission:

SIMON JOHANSEN SEN, NYKØBING GREN

Ældste Simon Johansen,

Nykøbing Gren
Utah Provo Mission
Juni 2016 til juni 2018

CHRISTIAN RAVN, ALLERØD MENIGHED

Ældste Hans Ravn

Allerød Menighed
Manchester England Mission
Juni 2016 til juni 2018

ILSKOV NIELSEN, ROSKILDE MENIGHED

Søster Alma Ilskov Nielsen

Roskilde Menighed
Milan Italy Mission
August 2016 til januar 2018

FORRÅDSTIP

Forråd for mig er ...

Jeanett Laursen Ørtegren, Frederikshavn Gren

Al begyndelse er svær, men ...

Hjælpppppp eller sådan var det i starten, indtil jeg forstod at gøre det enkelt, gøre det i det små, og acceptere, at hvis det er det, du kan nu, så er det ok. **MEN GØR DET!**

Her er nogle tips der har hjulpet mig:

- Sørg for at der er plads. Jeg får stress af rod, og det bliver uoverskueligt. Hver ting skal have sin plads.
 - Køb lidt ind til forrådet, når du er ude at handle. Det kan være et par dåser majs, mel eller pasta.
 - Sørg for kun at have det i forrådet som du spiser, så der er cirkulation, og du ikke pludselig står med noget, der er for gammelt.
 - Tjek altid datoen på de fødevarer, du køber ind.
- Husk økonomien** Forråd er til for os, så vi kan sørge for os selv, så vi kan være uafhængige. På den

ØRTEGREN, FREDERIKSHAVN GREN

Søster Ørtegren med sin søsters børn

måde vil vi finde fred og få mindre bekymringer. Gud ønsker, at vi skal være lykkelige. Han ønsker, at vi skal lykkes. Han ønsker, at vi skal udvikle os, så vi kan gøre tingene på vores måde, men han ønsker at vi skal gøre det. Det er sådan, at jeg gør det enkelt for mig selv, og på den måde føler jeg, at jeg får succes.

- For mig er forråd også at sørge for, at man ikke bruger mere, end man har. At man sørger for en økonomisk opsparring, så man kan have en sund økonomi. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilken af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca.

3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-700 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og foto afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com eller lykkegaard@mormon.dk ■